شام پئی بن شام

تابش کمال

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

بسم اللہ الرحمن الرحیم

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

شام پئی بِن شام

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

لوئے لوئے بھر لے کُڑیے جے تُدھ بھانڈا بھرنا
شام پئی بِن شام محمد گھر جاندی نے ڈرنا

(میاں محمد بخشؒ)

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

شام پئی بِن شام

تابش کمال

کمال پبلی کیشنز
راولپنڈی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

کمال پبلی کیشنز
دیاں
کمال کتاباں

سبھے حق لکھاری دے

ناں کتاب: شام پئی بن شام

شاعر: تابش کمال

پہلی وار: نومبر،2002ء

دوجی وار: مارچ،2004ء

تیجی وار: اگست،2010ء

سجاوٹ،آہر: عابد سیال (0333-5193903)

گنتری: اِک ہزار

مُل: 125 روپے

چھاپہ خانہ: پریمیئر پریس،راولپنڈی

رابطہ: دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
موبائل: 0300-5144878

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

انتساب

مَن وِچ عشق دا بُوٹا لا گئے ، صدقے واری جاں
اکھیاں اندر پھِردے رہندے جیہڑا حرف لکھاں
ویلے دے اِس تھَل چ میرے سِر تے کر گئے چھاں
میرا اِک اِک اَکھّر مرشد باغ کمالؒ دے ناں

بندہ ہِک ڈوہنگھا دریا اے

اِس دے اندر لکھّاں ٹبّے،

لکھّاں ٹوئے

کِنیاں گلّاں انہاں ٹِبیاں ٹویاں

دے وِچ ڈھیندیاں

لُکیاں رہندیاں

شام پئی بن شام

سِرنانویں

....

جان پچھان

پیرومرشد حضرت باغ حسین کمالؒ دا اِک یادگار محبت نامہ		13
جیون دساں		14
موہاڑھ	تابش کمال	15
لِشکدی شاعری	احمد ندیم قاسمی	17

عقیدت

اللہ	21
محمدؐ	23
سلام	25
مرشد سائیاں	27
چانن ونڈن والا (قائدِ اعظمؒ دی خدمت وچ)	29
ماں جی	31

نظماں

نظماں دا آہلنا	35
سدّھرنال	37
ہڑھ	39
رُسیا ماہی	40
دیوا تے چور	41
اخیر	43
نویکلی سدّھر	45

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**

www.darulkamal.com

مہاتڑ 47
وِچھوڑا 48
جھنگ سُفنا 49
میں کون 50
دِل ترکلا 51
مُڈھ 52
رَبّا! 53
نظماں دا بھیت 54
تاریخ 56
سچّی شاہی 57
اسیں وی کنج دے لوک آں 58
ہاڑا 60
لاٹ 62
مجبوری 63
ویلے دی گڈی 64
دُکھ رُکھ تھلے 65
شہری بابو 66
اکلاپے دا سُفنا 67
سنگیا! کیوں نئیں بولدا 69
نی گورے 72
اِک گھُگی تے جھلّا 73
ہُوک 75
کُڑکی 77
آپنے نال ہِک گل 79

کافیاں

- اکھیاں رہسن لگّیاں 83
- ٹُرٹُر کے راہ نئیں مُکی 85
- آ، لگّے پندھ وے جوگیا 86
- ایہہ عشق نویکلی بھامائے 88
- ایہہ بُت مٹّی دا بھُج ویسی 89
- دس تینوں کیہڑا روگ نی 90
- میں بوٹا لایا عشق دا 91
- بندہ اصلوں فانی 93
- بُھر گئے تیرے ہتھ نی مائے 95
- آ، ٹُٹّے ساہ دے تار نی 97
- کوئی گل کر پیار سلوک دی 99
- اکھیاں دے آکھے لگ بیبا! 100

گاؤن

- ناں اگ نوں پکھیاں جھول کُڑے 103
- آ! سرہیوں پھُٹّی 104
- ہجراں دا بھخدا تندور پئی سیکدی 105
- بند تروڑے اکھیاں نیں 106
- رُت آئی چیت بہار دی 107
- بھَج گئیاں ونگاں 109
- کجھ دِن رہ جا ساوے رُتّے 110
- آ پانی جایئے سکھیے 111
- وچ کنڈیاں دے چیڑا میرا اُڑیا 113
- مہندی رنگ کڈھیا 114

- ہجر دا موہرا پیتا 115
- سُفنا اکھیاں کھولے 116
- اوہدی چال جیویں جنگلاں چ مورنی 117
- میں آہلنا چھڈ کے ٹُر جانا وے بابلا 118
- اوہ پورے چن دی رات سی 119
- تارے گِن گِن تھکیاں اکھیاں 120

بولیاں 123

....

- رب راکھا 127

پیرومرشد حضرت باغ حسین کمالؒ دا اِک یادگار محبت نامہ

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

ہاسٹل ائیر ایج،
جہلم۔

۲۴ دسمبر ۸۸ء

جانِ کمال! تابش کمال

سلام مسنون

اللہ کریم کا شکر ہے کہ آپ کے پرچے تسلی بخش ہو رہے ہیں۔ انشاء اللہ تعالیٰ آپ اپنے مقاصد میں کامیاب و کامران رہیں گے۔

خوشی ہوئی کہ آپ نے اپنے کمرے میں قدرتِ خلق کی فرحت کا سامان گملوں پودوں کی صورت میں بہم پہنچا رکھا ہے۔ آپ کی یہ خوش ذوقی میرے لئے اطمینان کا باعث بنتی ہے کہ اولاد میں سے کوئی ایک تو میرے ذوقِ ادبی اور شوقِ خلق سے بہرہ ور ہے۔ اللہ کرے میری علمی و قلمی اور روحانی روایت کو آپ مزید آگے بڑھانے کا موجب بن جائیں۔

بہت سی دعا و محبت کے ساتھ۔

آپ کا
کمال

جیون دساں

ناں	تابش کمال
والد داناں	باغ حسین کمال
جمن تریخ	15/اپریل 1965ء
جمن تھاں	پنوال، چکوال، پنجاب، پاکستان
تعلیم	ایم۔اے اردو، پنجابی (پنجاب یونیورسٹی)
ممبرشپ	حلقہ اربابِ ذوق راولپنڈی
	پاکستان رائٹرز گلڈ پنجاب
لکھتاں	منظر منظر دھوپ (اردو شاعری)
	شام پئی بن شام (پنجابی شاعری)
	مہاجر پرندوں کی نظمیں (اردو شاعری)
	لوحِ کمال (مرتب)
	فرید سے فرید تک (اَن چھپی)
خط پتّرلئی	دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
	موبائل:0300-5144878

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

موھاڑھ

ہُن ایہہ گل تے میرے چیتیوں لہہ گئی اے پئی میں پہلا پنجابی شعر کدوں لکھیا سی پر ماں جی دی نِگھّی جھول دے ہُلارے تے کنّاں راہیں دل چ لہندی مِٹھی دھنّی لوری اج تیکر نئیں بھُلیا۔ اوہ اکھّر تے اوہناں دا مطلب تے میرے پلّے نئیں سَن پیندے پر ماں جی دے شِیر تے سُچیاں بولاں دا سواد سُتیاں ہویاں وی میرے لُوں لُوں وچ دھمال پاندا سی تے میں اکھیاں مِیٹ کے وی اپنے بُلھاں تے کجھ اجیہا ماکھی چکھدا اساں جیہڑا اوہلے دے نال نال ہوروی دُونا تے سوادی ہوندا گیا۔

فیر اوہ ویلا آیا جدوں میرے مُرشد تے والد محترم حضرت جی پروفیسر باغ حسین کمالؒ ہوریں مینوں کندھاڑے چُک کے ایدھر اودھر آن جان لگ پئے تے انج ٹُردیاں پھِردیاں میں اُنہاں دے نُوری بُلھاں چوں دھّنی دے نویکلے تے رس بھرے پھُل کِردے ویکھے۔ حضرت جیؒ دی پنجابی شاعری دا اِک عالم جانو اے، میں انہاں دے مونہوں نکلے اکھّر تے ماں جی دی جھولی سُنے بول اپنا کل مُل جان کے پلّے بنھ لئے۔

زباناں ساریاں ای سوہنیاں تے سُچیاں ہوندیاں نیں پر سچّی تے صاف گل کرن لئی کِسے خاص زبان تے چونویں تھاں دی لوڑ نئیں ہوندی۔ حضرت مولانا جلال الدین رومیؒ ہوراں ایہہ گل بڑے ای من کھِچویں رنگ اچ آکھی اے۔

زباں کز بحرِ حق گوئی چہ عبرانی چہ سریانی
مکاں کز بحرِ حق جوئی چہ جا بلقا چہ جا بلسا

مُراد ایہہ وے پئی سچ بولن لئی بھاویں عبرانی ہووے تے بھاویں سریانی زبان، سچ، سچ اے، انج ای سچّی گل کرن لئی تھاں دی کوئی قید نئیں ہوندی بھاویں تُسیں بلقاوچ حق گل کرو بھاویں بلسا وچ، مطلب تے سچّی گل نال اے تے سچ دا سواد کسے وی تھاں تے زبان وچ اِکّو جیہا ہونداا ے۔

میں مُڈھ توں ای اپنی دھرتی دی ہر زبان دا عاشق آں پر ماں بولی دی واشنا ای وکھری اے۔ ماں بولی وچ میری شاعری دا ایہہ پہلا پراگا تہاڈے تیک اپڑن پچھّے اِکّو چاء اے پئی میں بھانویں کسے وی زبان وِچ شعر لِکھّاں انہاں چوں خشبو تے سواد دھرتی لہجے دا ای آوے۔ جے ایہہ خشبو تہاڈے تیک انجے ای پوہنچ گئی تے کشید کیتی گئی اے تے میں جاناں گا پئی میرے اکھّر بے لوئے تے بے فیضے نئیں۔ سچ پُچھّو تے حضرت جیؒ دی تربیت پاروں اینا مان تے مینوں ہونا وی چاہیدا ائے۔

تابش کمال

4/نومبر 2004ء

لشکدی شاعری

میں پچھلے سَٹھ (60) ورہیاں توں وچکارے (وسطی) پنجاب وچ رہنا واں پر ہُن تک ایتھوں دی اوہ بولی نئ بول سکدا جس نوں معیاری پنجابی کہندے نیں۔ میں کجھ پنجابی نظماں، غزلاں وی لکھیاں نیں تے پوری کوشش کیتی اے کہ اپنے سون سکیسر والی پنجابی (لہندی) دے نال نال وچکارے پنجاب دی بولی توں وی دور نہ ہٹاں۔ تابش کمال دی پنجابی وی مینوں اپنی بولی لگی اے۔ چکوال میرے علاقے دا گوانڈھ اے تے ایس دی بولی میری لہندی نال مِلدی جُلدی اے۔ خورے ایسے پاروں تابش کمال ہوراں دی شاعری پڑھ کے مینوں انج لگا جیویں ایہہ شاعر پنوال تے چکوال دے نال سُون سکیسر دے سبھرال، سرال تے مردال دا رہن آلا اے۔ اوہو کھرا سِدّھا لہجہ تے لفظاں دا اوہو سوہنا تے مِٹھّا ورتاوا۔ تابش کمال دی شاعری پڑھ کے سواد دے نال نال مینوں اعتماد وی ملیا اے کہ پنجابی دے کسی وی لہجے وچ لکھو، اوہ ہووے گی سچی تے کھری شاعری۔ تابش کمال دی ''شام پئی بن شام'' ایسے پاروں سچی تے کھری پنجابی دا سچا تے کھرا مجموعہ اے۔

سچی گل اے مینوں ایہہ ویکھ کے ڈھیر خوشی ہوئی اے کہ اردو دا اک سُچا شاعر پنجابی وچ وی شاعری کردا اے۔ پنجاب دے رہن آلیاں لکھاریاں اُتے پنجابی وچ لکھن دا

بہتا حق اے۔ میری عمر دے شاعراں نے پنجابی دے ایس حق وچ کوئی ڈِھل وی کیتی اے تے ہُن تابش کمال جیہے نوجوان شاعر ایس وال ٹُر پئے نیں تے ایہہ پنجابی زبان واسطے بڑا چنگا شگون اے۔ تابش کمال ہوراں دی شاعری وچ دھنی لہجے دی مٹھاس اے تے ایہہ شاعری پورے پنجاب دی نمائندگی کردی اے۔ کسے تھاں تے وی مقامی لہجہ زبان دے گھیرے نوں تنگ نئی کردا تے ناں ای لہجے دی خوشبو گھٹ ہوندی اے۔ سگوں ایس لہجے پاروں تابش کمال دیاں لکھتاں ہور وی لشک جاندیاں نیں تے ایس توں ودھ ایہہ کہ پنجابی زبان دیاں حداں ہور وی ودھ جاندیاں نیں۔

میں تابش کمال ہوراں نوں اس مجموعے دے نال ''جی آیاں نوں'' آکھناواں۔

احمد ندیم قاسمی

5/ اکتوبر، 2002ء

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

شام پئی بن شام

عقیدت

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

تابشؔ! اوہدے ناں توں صدقے، اوہدے مکھ توں واری
جس نوں ویکھ کے میرے دل نے ماری عشق اُڈاری

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

اللہ سبحانہ وتعالیٰ

اِکّو ناں اے جِس دے حُکموں ہسّن پھُل تے کلیاں
اِکّو جس دی تسبی کردیاں ساہواں والیاں ٹلیاں

چَن تارے کھلیارے جس نے اپنی اپنی حَد وِچ
جس دی رَتی خرچ نہ ہوئی دِین دُنی دی مَد وِچ

جس نے ''کُن'' دے دو حرفاں دا زور وکھایا سانوں
زِمیاں اُتّے شاہی دے کے بنّے لایا سانوں

بُوٹے، پتّر، چِڑیاں، کُڑیاں، لہراں، کھال بنائے
سوہنے ہتھیں اُس ایہہ شیشے چاواں نال بنائے

ہِک اشارے نال سویر تے شام بناوے جیہڑا
شوہ دریا دے اندر پَل وِچ زِمیاں ڈاہوے جیہڑا

حق تے ایہہ وے اوہدے سجدے پاروں مُول نہ کریے
چونہاں کُوٹاں پھر کے اوہدے عشق دوارے پھریے

تابشؔ اس نوں واجب اے کُل عالم دی وڈیائی
جس نے اپنے سوہنے خاطر ایہہ مخلوق بنائی

محمد ﷺ

اوہ آیا تے کِھڑ کِھڑ ہسّے سُکّے پھُل تے بُوٹے
ٹاہنیاں پینگھاں پائیاں لے کے سجری وا دے ہُوٹے

اوہدے پیریں ڈِگ کے سارے نِیویں اُچّے ہوئے
کھوٹیاں کھریاں ہو گئیاں سبھ کچّے سچّے ہوئے

کُڑیاں، چِڑیاں دے مُکھّاں تے جِندڑی پیلاں پائیاں
نیویاں لوکاں مانیاں اوہدے آون تے وڈیائیاں

انساناں نوں مہر محبت دا وَل دَسّن والا
گنجھل سوچاں، ڈُوہنگے اکھراں دا حَل دَسّن والا

اِک دُوجے نوں وڈھدے لوکیں رَل کے جیون لگ پئے
رَتّاں پیون والے سچ دا ماکھیں پیون لگ پئے

اوہدے مُکھ دی لاٹ دا چانن کُل عالم تے چھایا
لکھ لکھ واریں شُکر خدا دا اوہ زِمیاں تے آیا

تابِشؔ اوہدے ناں توں صدقے اوہدے مُکھ توں واری
جس نوں ویکھ کے میرے دِل نے ماری عشق اُڈاری

سلام

اوہناں اپنے سِیس کٹا کے دین دا جھنڈا چُکیا
مُدتاں ہویاں کُوڑ نہ مُڑ کے سچ دے نیڑے ڈُھکیا

جدوں جدوں اوہ سوہنے نُوری مُکھڑے چیتے آون
ڈُلھ ڈُلھ جاوے اکھیاں وِچوں دُکھ دا ساون رُکیا

شاہ نے اپنے لہو دے نال اجیہے دیوے بالے
کالیاں راتاں چٹیاں ہویاں، ویری نھیرا مُکیا

دین دے ویریاں اُتّے ہووے دونہہ جہان دی لعنت
جِنہاں شاہ دے سِر نوں کپیا، نُوری پِنڈا ٹُکیا

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

سوہنیا! فیر اج کربل بن گئی ساڈے آل دوالے
تِیراں، چھوّیاں تے تلواراں ساڈا مان پھنڈ کیا

تابشؔ! اکھیاں ویکھ رہیاں نیں فیر اج کربل وَتّے
رب کرے جے ساوا تھیوے، پتّرّ دل دا سُکیا

مرشد سائیاں

ڈاہڈی دُور دراڈوں آئی آں مُرشد سائیاں
سکھناں کاسہ بھر دے سائیاں مُرشد سائیاں

میرا اندر گندگی تے ناپاکی والا
نظر کریں تے ہون صفائیاں مُرشد سائیاں

توں ہِک گوھڑا انت سمندر، بھریا ہویا
میں وَل وی تک، میں ترہائی آں مُرشد سائیاں

ہس کے میںنوں کول بُلا لے، سینے لا لے
کد تک پھِرساں وانگ سودائیاں مُرشد سائیاں

اوہناں پتھراں نُوں توں ہیرے، موتی کیتا
جِنہاں تے توں نظراں پائیاں مُرشد سائیاں

لوکاں لبھے وَن سوَنّے بیلے بَنّے
میں تے ہِکّا تیں سنگ لائیاں مُرشد سائیاں

لوکیں خورے کیہہ کُجھ لے کے آئے ہوسن
ہنجواں دے میں ہار لیائی آں مُرشد سائیاں

کیکن تیں تائیں اپڑاں، تیرے پیریں پوواں
تُوں اُچّا میں نیویں جائی آں مُرشد سائیاں

ویلے دی اس دُھپ اچ تیری چھتر چھاویں
ہر کئیں آ کے منجیاں ڈاہیاں مرشد سائیاں

تابشؔ نوں دے بھر بھر دریا پیون دے لئی
اپنے عشق دیاں سردائیاں مرشد سائیاں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

چانن ونڈن والا

(قائدِ اعظم دی خدمت چ)

چونہہ پاسے سی نھیر مُنھیرا کالی آندھی جھُلّی
ناں کوئی بُوہا بنّاں دِسیا، ناں کوئی گھر ناں گُلّی

سینیاں اندر سیکھاں لگیاں دل نوں پے گئی اُلّی
تھوڑی بوہتی لو سی جیہڑی اوہ وی اکھیوں ڈُلّھی

فیر اِک مُکھڑا نظریں آیا چانن ونڈن والا
اسماناں توں لتّھا تارا رستہ دسّن والا

پنچھّیاں ہٹن والیاں وِچوں اگے ودھن والا
مویاں ماریاں ارماناں نوں ساہواں دیون والا

اوہدیاں بُلھیاں وچوں کِردے اکھّر جیویں لاٹاں
لہو نال اُچیاں کیتیاں اوہنے ہر دیوے دیاں واٹاں

ہُم وِچ ڈکّے ہوئے لوکاں نوں ٹھڈیاں واواں آئیاں
ہَس ہَس پانی پیون لگیاں سبھ سدھراں ترہائیاں

دم دم شالا ٹھڈی تھیوے گور تری او سائیاں
اکھّیں کھول کے پر نہ تکیں ساڈیاں نیک کمائیاں

ماں جی

مَتّھا چُمدے ٹھڈے بلُھ
سینے لاندے کمدے ہتھ
چاواں نال تکیندیاں اکھیاں
شالا نظر نہ لگے
ورہیاں تیکر دیوا جگّے
جَد وی دنیا دا کوئی رولا
دِل نوں وِنّھے
میں اوہ جھولی لبھ کے اوتھے سِر رکھناواں
رولے رَپّے مُک جاندے نیں

ربّا سچیا!

میرے سِر تے اس چادر دی چھاں نوں رکھیں

اِکّو سدّھر

ہتھ نہ پیراں اُتوں چاواں

جھولی دے وِچ سر رکھّاں تے

اوسے تھاں مر جاواں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

شام پئی بن شام

نظماں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

ربّا! مینوں جیوندا جاگدا
بولدا چالدا اکھّر دے دے
جیہڑا میں نال ہسّے، کھیڈے
دُکھ، سُکھ پھولے
رمزاں والا بوہا کھولے
میں ناں ہوواں فیروی میرے
ناں دے اُتّے بولے

نظماں دا آہلنا

نظماں چڑیاں
ہک ٹاہنی توں دُوجی اُتّے پینگھاں پاون
چوں چوں چوگا کھاون
ہتھ ودھاواں تے اُڈ جاون
نظماں چڑیاں
ککھ تے کنڈے کٹھّے کر کے چوہنگھاں وچ لیاون
تھاں تھاں گھار بناون
فجریں اٹھ کے رب سائیں دے سوہلے گاون
چڑیاں میرے مَن دے اندر چوں چوں لائی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

آ ملنے پائے

گاون گائے

میں ٹاہنی دے او ملے ہو کے ہَتھ ودھائے

چڑیاں اُڈیاں

میں اکھراں دا چوگا پایا

چڑیاں میرے آل دوالے پینگھاں پائیاں

ایہہ نظماں، ایہہ سوہنیاں چڑیاں

میریاں سدھراں

ورقیاں اُتّے چھکن

لوکاں دے گن سہکن

سدّھرنال......

گل سُن !

رہ پو......

کدے کدائیں پھیرا لگدا ئے

اَنّھی رات اے

وا دے بُلّھے وانگ شریکاں

پتراں اندر لُکّے ہوئے نیں

خورے جگ نوں کیہہ کجھ آکھن

چن تے تارے گلّی اُتّے

نظراں لا کے بیٹھے ہوئے نیں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

پِنڈ دے کُتّے

بوواں سُنگھدے بھونکدے پئے نیں
گھر توں پیر ناں کڈّھیں!
ساڈے پِنڈ وچ
سدّھراں چیر کے
کھاجاون دی رِیت اے
جھلیے رہ پو!

ہڑھ

میں وَل تک کے
اوہ انج ہَسّی
گاگر وکھیوں ڈِگ پئی
سارا پانی ڈُلھیا
چیتا بھُلیا
اکھیاں وچوں مُس مُس کردے اتھرو چوئے
ہڑھ آیا تے
میریاں ساریاں سوچاں روڑھ کے
ذاتاں والی کندھ تروڑ کے
لھّا
میں اج وی اُس ہڑھ دے اندر
اپنے آپ نوں لوڑ رہیا واں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

رُسیا ماہی

سازاں حد مُکائی چھڑ کے
اَتّھی پائی پُھلاّں کِھڑ کے
بُمبل پُھٹے، دانے تِڑکے
ماہی ٹُریا میتھوں چِڑ کے
کیہڑا روکے، کیہڑا جِھڑکے
ٹُریا جاندا اوہ لڑ بِھڑ کے

ترلے پا پا تھکّی جِندڑی
اوہنوں ڈک ناں سکّی جِندڑی
جیون کولوں اکّی جِندڑی
ہتھوں جاندی تکّی جِندڑی
دُھپاں اندر پکّی جِندڑی
سڑ سڑ ہوئی ککّی جِندڑی

ماہی ٹُریا میتھوں چِڑ کے
کیہڑا روکے، کیہڑا جِھڑکے

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

دِیوا تے چور

اوہ دُور اِک دیوا لشکیا
کُجھ ٹُٹیا رات دا زور

نھیرے دے انھّے راج وچ
پَر کھولے فیر اِک مور

فیر آیا ویلا سرگ دا
بولے نیں ڈنگر ڈھور

وِنجھلی دی واج اُڈیکدی
کد مِلسن چن چکور!

دن چڑھیا سیج سویر دا
اج مُکیا نھیرا گھور

لُک چھُپ گئے کالے چور

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

ایہہ صورت نئیں سویر دی
ایہہ جھیڑا جے کوئی ہور
کیوں ظلمی واجاں مار دے
کیوں گِدّڑ پاندے شور
کیوں نھیرے نوں "جی" آکھیے
کیوں کھُٹیے اپنی گور

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

اَخیر

میں لمّا پَینڈا چکھیا
میں ٹُریا راہ کُراہ
میں تتّیاں ریتاں پھکیاں
میں مُول نہ کڈھی ساہ
میں پہلے دن توں رکھیا
ہِک مُکھڑا وچ نگاہ
میں تھاں تھاں اُس نوں لوڑیا
تے گل وِچ پایا پھاہ

واواں نے گلماں چیریا
ناں پکّی فیر کپاہ
ہِک عشق سی میری ذات وچ
ہِک پیار سی نِت گناہ
میں چھیکڑ کلّا ہو گیا
ناں لبھّی کوئی راہ
میں تھل وچ بیٹھا آن کے
جِند اپنی پیریں ڈاہ
میں داج بنایا بُھکھ دا
میں سدّھر لئی ویاہ

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

نویکلی سدّھر

میں ہِک اکھرّ لکھّاں
اِکو اکھرّ جیہڑا میرا مان ودھاوے
لکھّاں اکھراں دے میلے وچ
فَٹ سیانیا جاوے

آس کپتّی مڑ مڑ دئے دِلاسے
مینوں آکھے لِکھدا رہ تُوں
کوئی دسّے، کدتوڑیں میں لِکھدا رہواں

لِکھ لِکھ کے اَدھ جندا ہویا
ونگے سدّھے اکھّر
انہاں اکھراں وچوں مینوں
کوئی واج نئیں آوندی
میں لکھ ترلے پاناں
گونگے اکھّر مول نہ بولن ، منہ نہ کھولن

ربّا! مینوں جیوندا جاگدا
بولدا، چالدا اکھّر دے دے
جیہڑا میں نال ہسّے ، کِھیڈے
دُکھ، سکھ پھولے
رمزاں والا بوہا کھولے
میں ناں ہوواں فیروی میرے
ناں دے اُتّے بولے

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

مہاترڑ

شام پئی تے یاد آئے
گلّاں کردے سوہنے مُکھ

ساڑیا تتّیاں دُھپاں نے
پیلے پے گئے ساوے رُکھ

کُوکاں مارے ویہڑے وِچ
پیلاں پاندی کالی بُھکھ

کیہڑا موڑ لیاوے گا
ساتھوں رُسّے ہوئے سُکھ

اکھیاں دے پرنالے وی
رو رو تھکّے ساڈے دُکھ

وچھوڑا

میں وچ تھلّاں دے چیکدی
ناں لبھّی عشق دی چھاں

ناں ڈھوکاں دردی میریاں
ناں میرے مِیت گراں

میں ریتاں اندر کُوکدی
میں جانا اِکّو ناں

میں ہتھوّں لعل گواچیا
ناں جھلّے کوئی تھاں

اکھیاں وچ نھیرا پے گیا
میں کیہڑے پاسے جاں

میں باندی پُنوں خان دی
رُل موئی وچ تھلاں

کوئی لوڑے ڈھول بلوچ نوں
کوئی کوٹھے بولے کاں

جھنگ سُفنا

ہک سُفنا سی من بھاونا
اکھیاں دے اوہلے رنگ

مینہ وسیا اڈّھی رات نوں
چھنکائی اُس نے ونگ

ہر پاسے پکھنو بولدے
من اُڈّے وا دے سنگ

دو ساوے طوطے رُکھ تے
جوں نشّے وِچ ملنگ

اِنج وا نے سُرت بُھلائی سی
جوں ہوشاں مارے بھنگ

انج کالا بدّل شُوکیا
جوں سپنی مارے ڈنگ

ہِک سُفنا سی من بھاونا
اِک وستی جِیویں جھنگ

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

میں کون

میں بے بٹناں کاج آں

اکلاپے وچ ورہے لنگھائے

دِل ہِک سُنجی بیل اے

جس تے پُھل نئیں آئے

میں اوہ داج آں

جیہڑا پیکے گھر وِچ رُلیا

جنج نئیں بوہے آئی

لُٹّی عشق کمائی

میں ہِک واج آں

جس نوں گھر دے جی نئی سُندے

بوہے، کندھاں سر پیا ماراں

کوئی ناں لیوے ساراں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

دِل ترکلا

چرخا ڈاہ کے بیٹھی ہوئی نوں　　تند کوئی ہتھ نہ آوے
انج ای اوکھیاں سوکھیاں ہو کے　　جِندڑی لنگھدی جاوے
سُفنے　کَت　کَت　اَکّی

وِچ　ترنجن　میلہ　لگیا　　ہر دھاگا ہِک سدّھر
دِل وچ　سُول　ترکلا　کُھبیا　　سُکّے ساہ دے ودّھر
لو　ناں　اکھیاں　تکّی

چادر بُن بُن چھالے پے گئے　　کوئی ناں آکھے چنگا
تنداں ساتھوں جُڑ ناں سکیاں　　ننگا　جُثا　ننگا
چادر　بُن　بُن　تھکّی

مُڈھ

سنگی بیلی جیوندے جاگدے میں تکّے تے
عمراں پچھّوں کھِڑ کھِڑ ہسیا
لہو وچ گھُلّی ہوئی سدّھر پوری ہوئی
جنہاں نال میں لکّن میٹی کھیڈ کے وڈا ہویا
اج اوہ چِٹیاں داڑھیاں والے
میرے چار چوفیرے ایویں کٹھّے ہوئے
جِیویں میں اوہ بال آں
جیہڑا اباگ چوں امب تروڑ دا مالی ہتھّے چڑھیا
سوچناواں جے شہر دے باگیں
جا کے میں کی کھٹیا!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

رَبّا!

توں افلاکوں خاک تے سُٹیا
دَردَرمٹیاں پھکّاں
میں نیواں توں حدوں اُچّا
اَڈیاں چُک چُک تکّاں
کچا کوٹھا مُڑمُڑ چووے
بدّل کیکن ڈکّاں
پھٹ چوں پھوہا پھوہا ڈھیندا
پانی روک نہ سکّاں
ہنجو بھریاں اکھّاں
کیہڑی تھانویں رکھّاں
توں افلاکوں خاک تے سُٹیا
رُل گئے میں جیہے لکھّاں

نظماں دا بھیت

ہر دریا دے اندر بیلے، ٹبےّ ٹوئے ہوندن
دریا دے وچ ڈگیاں ہویاں کنیاں ای شیواں
انہاں ٹبیاں، ٹویاں اندر لُک چھُپ جاون
سانوں نظر نہ آون
بندہ ہِک ڈوہنگھا دریا اے
اس دے اندر لکھاّں ٹبےّ، لکھاّں ٹوئے
کنیاں گلاّں انہاں ٹبیاں ٹویاں دے وِچ ڈھیندیاں
لُکیاں رہندیاں

مہنے ، طعنے ، بھیت

دِل دریا دے اندر رہندے جِیویں ریت
میں وہ لُکیاں چھُپیاں گلاّں سنناں
اوہو گلاّں لے کے نویں کہانی بُنناں
میریاں نظماں لُکیاں ہویاں گلاّں
جیہڑیاں دل دریا چوں نکلیاں
انہاں اندر لُکےّ ہوئے نیں کِنےّ بھیت

تاریخ

تُوں تن توں لیڑے لا ہے
گلمے دے بیڑے لا ہے
ہر سِر توں چیڑے لا ہے
کجھ سنگھیا نہ شرمایا
اج ترلے پاون آیا

سچّی شاہی

جھکّڑ جھُلیا
ساوے پَتّر اُڈّے
کڑ کڑ کردے بوٹے ٹُٹّے
کھا کھا وادے ٹُھڈّے
جھکّڑ جھُلیا
سر توں پگّاں لتھیاں
چُنیاں کَکراں دے وچ اَڑیاں
روندیاں پِھردیاں تھتھیاں
جھکّڑ جھُلیا
تھاں تھاں اُڈّی دُھوڑ
ہِک جھکّڑ دی شاہی سچّی
باقی سبھ کجھ کُوڑ

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

اسیں وی رَکھ دے لوک آں

اسیں وی رَکھ دے لوک آں
چھاں دیندے رُکھاں نوں کیہ
چنگا بھلا سِدّھا چھڈ کے
پُٹھّا پینڈا اپنیے
جیہڑا ساڈا مان تروڑے
اوہدا ای ناں جپیے
اسیں وی رَکھ دے لوک آں
سبھ سپّاں نوں دُدّھ پیائیے
اپنے تن دا ماس کھوائیے

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

جے کوئی پُچھے ''تہاڈا کیہڑا''

انہاں دے ناں پرچی پائیے

تے جدوں کوئی ویلا آوے

ایہہ بھُل جائیے

کیہڑا ساڈا وَیری اے تے کیہڑا ساڈا مِیت اے

ساڈی رَنج دی رِیت اے

اسیں وی رَنج دے لوک آں

کیوں ہر واری رُل جانے آں

کنڈیاں دے وِچ تُل جانے آں

سانوں کجھ وی یاد نئیں رہندا

پِچھلیاں گلاّں بھُل جانے آں

ہاڑا

ہُن تے آجا، واری جاواں
توں آویں تے کِکلی پاواں

تینوں چاہواں نال اُڈیکن
ڈھولا! ساڈے پِنڈ دیاں راہواں

تیری آس تے پانی جاواں
تیری چا وچ ونگاں پاواں

بیلے لے کے مجھّاں گاواں
وا نوں تیرا حال سُناواں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

کوئی وی میرا درد نہ جانے
ٹُک ٹُک رووواں مار کے ڈھاواں

بُھلّی ہار سنگھار وے ماہی
سُوہے جوڑے نوں اگ لاواں

توں ہک واری آجاویں تے
سُرمہ پاواں مہندی لاواں

لاٹ

کل رات اِک لمّی لاٹ سی اسماناں اُتّے
چَن تارے اوہدے نور توں رہے پرے پریرے
تھاں لبھدے پھردے، ڈولدے رہے چار چوفیرے
ہِک دیوے جگدی واٹ سی اسماناں اُتّے

لوکاں نیں بولیاں ماریاں چَن تارے روئے
سبھ ونگاں ٹُٹیاں، ویکھ کے ونجارے روئے
اُس لاٹ دی چڑھتل ویکھ کے دِل ہارے روئے
ہِک وکھرے عشق دا پاٹھ سی اسماناں اُتّے

اوہ لاٹ آئی اسمان توں دھرتی دے پاسے
کُرلاندے روندے جگ تے کِھڑ کِھڑ پئے ہاسے
ہس ہس کے جھلّے ہو گئے دھرتی دے واسے
تے بھر گئے اوہدے نور توں لوکاں دے کاسے
اج رات اِک سوہنی لاٹ اے اسماناں تھلّے

مجبوری

اُڈ اُڈ تھکیا دل دا پنچھی
ٹُٹے ہوئے پَر نیں
ڈالی ڈالی آہلنا کیتا
کھیتر کھیتر دانہ چگیا
تھاں تھاں بُھکھ مِٹائی
دُنیا کُوڑ فریب اے
اُڈ اُڈ کے پَر ٹُٹّے
کوئی اُڈاری کم نہ آئی
چونہاں پاسے موت ای موت اے
ویلے نیں کھب کھوئے
فانی دنیا دے وچ کیہڑا
ویلے نال کھلوئے

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

ویلے دی گڈی

ویلے دی گڈی
ٹردی جاوے، کُوکاں مارے
کوئی لہندا تے کوئی چڑھدا
لہندے نوں تک پُھلّاں وانگوں سبھ کِھڑ پوون
رج رج چُمّن
بُلھاں تے مسکان سجا کے
گل نال لاون، ''آؤ جی'' آکھن
اکھّاں دے وچ ہنجو بھر کے
چڑھدے نوں ''رب راکھا'' آکھن
گڈّی نوں کیہہ
لہہ جاوے یا کوئی چڑھ جاوے
گڈّی تے بس کُوکاں مارے
ٹُردی جاوے

دُکھ رُکھ تھلّے

کِس دِل تے وٹّا ماریا
کِس شیشے پائی تریڑ

آ سوچیے کلیاں بیٹھ کے
کیوں گئے ساں پُھلّاں نیڑ

میں بھر بھر بوکے ٹُٹ گیا
توں تھکّی کھوہ نوں گیڑ

ناں مار تروپے جِند نوں
ناں اپنے ہتھ اُدھیڑ

ناں اتھرو سُٹ زمین تے
ناں سُکّا ورقہ سیڑ

فِر لنگھیا ویلا یاد کر
فِر گل پرانی چھیڑ

شہری بابو

ناں اوہ ساول، ناں اوہ بوٹے
ناں اوہ پینگھاں، ناں اوہ جھوٹے
چونہاں پاسے اُڈ دی دُھوڑ
مجھّاں گاواں اکھیوں اوہلے
تھاں تھاں نَسدیاں بھجدیاں گڈیاں
لمیاں لمیاں کالیاں سڑکاں
اَنھّی دُھپ اے
سڑدا بلدا اِک ادھ رُکھ اے
لوکی اپنے اپنے کم وچ رُجھّے ہوئے
جدوں دا پِنڈ توں شہر آیا واں
اکھیاں تپیاں، سینہ سڑیا ہویا اے
گل کرن نوں سنگ نئیں لبھدا
کم توں آ کے نِکّی جیہی اِس کُلّی اندر
کندھاں نوں ای دُکھ سُکھ آکھ کے سوجاناواں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

اِکلاپے داسُفنا

اِک بیلاسی
وِچ بیلے دے اِک بوٹا سی
بوٹے دی اِکّو ٹاہنی سی
ٹاہنی اُتّے اِکّو پُھل سی
پُھل دے اُتّے اِک تتلی سی
تتلی دا وی اِکّو پَر سی
پر دا رنگ وی اِکّو ای سی
اِکّو سُفنا مڑ مڑ ویکھاں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

میں وستی توں دُور دُراڈے
کلّم کلّا اپنے ڈنگ ٹپاواں
دُکھ دی روٹی آپ پکاواں
آپ ای بہہ کے کھاواں
اکلاپے دی سپنی مینوں ڈسدی جاوے
غم دی بدلی میرے اُتّے وسدی جاوے
میں گھر جاون کولوں نسّاں
جے کوئی پُچھے تے کیہہ دسّاں!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

سنگیا! کیوں نئیں بولدا

سنگیا! کجھ تے بول ناں
چُپ دا جندرا کھول ناں
لنگھیا ویلا یاد کر
پچھلا میلہ یاد کر
رَج دُکھیارے ہوئے ساں
کٹھے بہہ کے روئے ساں
دونویں خالی کھیسڑے
سُٹّے ہوئے سن سیسڑے
کیہڑا پُچھن ہار سی
چھاتیاں اُتّے بھار سی

سدّھراں رورو سو گئیاں
اکھیوں او ہلے ہو گئیاں
سنگیا! کجھ تے بول ناں
لمےّ پندھ سکول دے
ڈِگدے، اُٹھدے، جھُولدے
اپڑے جدوں سکول وچ
پاٹھ پکایا بُھکھ دا
سالن کھایا دُکھ دا
چندہ نئیں سی بوہجھڑے
منشی جی نے آکھیا
''بھیڑے، مندے، کوہجڑے
خالی ہتھّیں آئے نیں
خالی ہتھ ای جان گے''
چھیکڑی روز سکول دا

تینوں وی تے یاد سی
بُلھاں تے فریاد سی
ور ہے گئے ہَل واہندیاں
کٹھے اُٹھدیاں باہندیاں
توں وی ٹُر گئیوں چھوڑ کے
تک تے سہی منہ موڑ کے
مِٹّھے چول پکائے نیں
مُنشی جی وی آئے نیں!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

نی گورے

نِت واجاں ماردی رہندی ایں کیوں درویشاں نوں
ایہہ دنیا تے ہِک چَٹّی اے جو بھرنی پیندی
کجھ کم نیں جیہڑے بخت نے ہتھّاں تے لکھے
کجھ ساک نیں میرے ناں دے جیہڑے توڑ نبھانے
میں وادھو ساہ نئیں رکھّے اپنے سینے دے وِچ
دھندے دوچار نبیڑ کے میں ایتھے ای آؤنا
تے تینوں جپھّی مار کے مٹّی تے سونا
اِس ہجراں مارے بت نے نَس جانا کِتھّے
کوئی نسّے جنّاں دُوروی، مڑ آؤنا اِتھّے
دوچار دیہاڑے ہور توں رکھ یار اُڈیکاں
ناں اُچی اُچی بول کے دَس کُل شریکاں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

اِک گُھگّھی تے جھلّا

چِڑّا جھنڈا رتو رَت اے
دھرتی اُتے اَت اے
رُکھ توں رُکھ تے اُڈدی، باہندی گُھگّھی
کس نیں ساڑی اس دی جُھگّی
پردھاناں دی وستی اندر سارے کٹھّے
اِک میں کلّا
رَل مل زوروزوریں کھچدے
سبھّے میرا پلّا
کوئی نئیں جیہڑا اپنا آپ پچھانے
سارے لوکیں اپنے گھار سیانے

رب ای جانے ہُن کیہہ ہوسی

رتو رت اے جیہڑا جھنڈا

خورے کیہڑا دھوسی

میں بندیاں دی وستی اندر بندہ لوڑاں

ہر بندے نوں قہروں موڑاں

سارے کھِچّن میرا پَلّا

میں آں جھلا

گُھگھّی موڑ لیاواں

اُس نوں چوگا پاواں

ہُوک

مدتاں پچھوں گھر آیا واں
ناں پِپّل ناں بیر
ناں اوہ لوک ناں جھوک
ناں اوہ بنھ بنیرے دِسدے
ناں چھتّر ناں چھاں
ناں اوہ سنگی، نال مرے جو کھیڈے
کلّم کلّا کھاناں پھرنا گلیاں دے وِچ ٹھیڈے
پنڈ دے لوکی میں تے ہَسّن
گھر نوں جاندی راہ نہ دَسّن

میں ہاں بُھلیا پاندھی
راہ وِچ جھکّڑ، آندھی
کیہڑا مینوں راہیں پاوے
لنگھیا ویلا موڑ لیاوے
کیہڑا مینوں جانے
ٹُر گئے لوگ سیانے

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

کُرڑکی

جِتھّے مل اے اوتھے بنّھ سی
ہن اے جِتھّے سوہا بنگلہ اوتھے ساوے کھیتر سن
جِتھّے کاراں دا شوروم اے اوتھے مجھّاں دا واڑا سی
بیلے، بنّے کجھ نئیں رہیا
سبھ کجھ سُفنے جیہا
جِتھّے پنج ستارہ ہوٹل
اوتھے چھاں سی پپّل دی
اِک گراں سی
جس دا اُچّا ناں سی
لونی دھرتی اپنی ماں سی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

لوکی آکھن چوکھی ہوئی ترقّی
دِل ایہہ پُچھدا کچی مٹی کیکن ہوسی پکّی
سبھ کجھ ٹھیک اے واڈھونیں تے بندے
بندے،ساوے بوٹے جیہڑے جھوں جھوں کے سُک جاندے
بندے،جیہڑے چکی اندر وانگ کنک مُک جاندے

آپنے نال ہِک گل

بندے کولوں
چنگی مندی ہو جاندی اے
پَر اس دا ایہہ مطلب تے نئیں
منہ بنا کے بہہ ای جایئے
دِل وچ رکھیے، کجھ ناں کہیے
درداں ماریا!
کون رہیا اے جگ تے ساڈا
آ دو گھڑیاں رَل کے بہیے
ہسّیے، کھیڈیے
غم بھُل جایئے

خورے وادا گلا جھولا

تینوں کِتھے، مینوں کِتھے ہُونج کے لے جائے

بندے کولوں

چنگی مندی ہو جاندی اے

چھڈ وی دے ہن روسا بیبا!

آ مِل بہیے

شام پئی بن شام

کافیاں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

کیہڑا داجاں باہجھ رکھیسی
کون اساڈی لاج رکھیسی
کون رکھیسی پَت نی مائے
ہُن ناں چرخہ گت نی مائے

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

○

اکھیاں رہسن لگیاں

جے توں سانول پھیرا پا ویں
وَس پوسن دِل جھکیاں
اکھیاں رہسن لگیاں

رو رو ہنجو سُکدے ناہیں
سدھراں توڑ نہ پکیاں
اکھیاں رہسن لگیاں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

رَتو رَت اے سارا سینہ
تھاں تھاں سُولاں اُگیاں
اکھیاں رہسن لگیاں
رب سائیں خیر کریسی تابشؔ
رَس وَس پوسن گُھگھیاں
اکھیاں رہسن لگیاں

○

ٹُر ٹُر کے راہ نئیں مُکّی
جِند رہ گئی جیندیوں اُکّی
ٹُر ٹُر کے راہ نئیں مُکّی

لَکھ بن بن بھیے بیبا!
لیکھاں وِچ نِت کُرڑکّی
ٹُر ٹُر کے راہ نئیں مُکّی

جو بندے نیجی ، کپ کے
اوہ جاندائے سِر تے چُکّی
ٹُر ٹُر کے راہ نئیں مُکّی

پھُل ، پتّر ڈھہ گئے سارے
ساہواں دی ٹاہنی سُکّی
ٹُر ٹُر کے راہ نئیں مُکّی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

○

آ، لمّے پَندھ وے جوگیا

اکھیاں دیاں باریاں کھول کے
ساہ ہوئے بَند وے جوگیا
آ، لمّے پَندھ وے جوگیا

کِس قہر کمایا بیلڑے!
کیں چاہڑی گندھ وے جوگیا؟
آ، لمّے پندھ وے جوگیا

کیوں میتھوں رُسّے ہوئے نیں
اوہ ہَسدے دَند وے جوگیا
آ، لمّے پَندھ وے جوگیا

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

کھچ کھچ کے ڈِھلّی ہو گئی
چرخے دی تَند وے جوگیا
آ، لمّے پندھ وے جوگیا
تابِش دی ہِک نوں وِنھ کے
کیں لائی سَندھ وے جوگیا
آ، لمّے پَندھ وے جوگیا

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

○

ایہہ عشق نویکلی بھا مائے

مَن ساڑیا ہِک چنگیاڑے نے
لمبواں نوں پیندی وا مائے
ایہہ عشق نویکلی بھا مائے

کوئی بہن کھلون دی سُدھ ناہیں
نئیں بھاوندی کوئی جا مائے
ایہہ عشق نویکلی بھا مائے

اگ لاواں لِیڑے گہنے نوں
رانجھن دی ڈولی پا مائے
ایہہ عشق نویکلی بھا مائے

دے موہرا سُولاں ماری نوں
ونگ بھَن کے کَچ پیا مائے
ایہہ عشق نویکلی بھا مائے

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

ایہہ بُت مِٹّی دا بھَج ویسی

وکھیاں تک بھرسی ڈِھڈ بھانڈا
کھا کھا مَن لوبھی رَج ویسی
ایہہ بُت مِٹّی دا بھَج ویسی

دِل ننگا ہو کے میلے وِچ
لوکاں دے پردے کَج ویسی
ایہہ بُت مِٹّی دا بھَج ویسی

بندے نوں رہن دا وَل ناہیں
بے چَج آیا بے چَج ویسی
ایہہ بُت مِٹّی دا بھَج ویسی

سئیں تابِشؔ کئیں اِتھ رہنا نئیں
کوئی کل ٹُریا، کوئی اَج ویسی
ایہہ بُت مِٹّی دا بھَج ویسی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

○

دس تینوں کیہڑا روگ نی

کیوں بندی ٹُٹدی رہندی ایں
نِت چُوریاں کُٹدی رہندی ایں
کانواں نوں پاویں چوگ نی
دس تینوں کیہڑا روگ نی

فِر تار وِچھوڑا چھڑ پوسی
پھُل زخماں والا کھِڑ پوسی
ناں پال کلیجے سوگ نی
دس تینوں کیہڑا روگ نی

ہِک پکھنوں مِیت بنایا توں
کنڈے نوں سینے لایا توں
ہُن سر تے آئی بھوگ نی
دس تینوں کیہڑا روگ نی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

میں بوٹا لایا عشق دا

ہنجواں دا پانی گیڑ کے

اکھیاں دے بوہے بھیڑ کے

دُکھ درد ونڈایا عِشق دا

میں بوٹا لایا عشق دا

کن وِنھ کے مُندرے پائے نیں

تھاں تھاں تے متّھے ڈاہے نیں

گل چولا پایا عشق دا

میں بوٹا لایا عشق دا

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

راہ ٹُریا سبھ کُجھ چھڈ کے
دُکھ منگیا جھولی اَڈ کے
تے بھیت لُکایا عشق دا
میں بوٹا لایا عشق دا
میں وِنجھلی ہتّھیں نپ کے
سبھ جنگل بیلے ٹپ کے
تک، مان ودھایا عشق دا
میں بوٹا لایا عشق دا

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

بندہ اصلوں فانی
کُوڑی جِند جوانی
بندہ اصلوں فانی

لُوں لُوں اندر لِشکے
''ہُو ہُو'' عشق نشانی
بندہ اصلوں فانی

مَن مَن مَتھّا ٹِیکاں
سَجدہ سوہنی بانی
بندہ اصلوں فانی

اوس دوارے جا کے
چلدی نئیں مَن مانی
بندہ اصلوں فانی

سُفنے اندر ہَسّے
کھِڑ کھِڑ دلبر جانی
بندہ اصلوں فانی

تابِش چھیکڑ مُکّی
ساری آ کڑ خانی
بندہ اصلوں فانی

○

بھُر گئے تیرے ہتھ نی مائے
ہُن ناں چرخہ کَت نی مائے
ہُن ناں چرخہ کَت

جندڑی مار کے سُٹ جاوے گی
ساہواں دی تَند ٹُٹ جاوے گی
کون گنڈھیسی وَت نی مائے
ہُن ناں چرخہ کَت

کِنّی وار ترکلا چُبھیا
دِل دُکھ دے دریا وِچ ڈُبیا
کیوں رونی ایں رَت نی مائے
ہُن ناں چرخہ کَت

ناں کوئی چھاں ، پرچھائیں ناہیں
سِر تے سِر دا سائیں ناہیں
ناں چھپّر ناں چھت نی مائے
ہُن ناں چرخہ گت

کیہڑا داجاں باجھ رکھیسی
کون اساڈی لاج رکھیسی
کون رکھیسی پَت نی مائے
ہُن ناں چرخہ گت

○

آ، ٹُٹّے ساہ دے تار نی!
دس جا مُکھڑا من ٹھار نی
آ، ٹُٹّے ساہ دے تار نی!

سُولاں نیں سینہ وِنھیا
ہِک وار تروپے مار نی
آ، ٹُٹّے ساہ دے تار نی!

روح پکھّی واسن چھڈ گئی
ایہہ مِٹیاں والا گھار نی
آ، ٹُٹّے ساہ دے تار نی!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

لِف گئے مونڈھے درویش دے
رَل مِل کے چُکیے بھار نی
آ، ٹُٹّے ساہ دے تار نی!
ایہہ سکھیے سوکھی کار نئیں
کنڈیاں چوں جِند گزار نی
آ، ٹُٹّے ساہ دے تار نی!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

کوئی گل کر پیار سُلوک دی
کِس کاری جان ملوک دی
چونہہ پاسے لمبو ہجر دے
پئے تانن تنبو ہجر دے
ہِک زہری سپنی شُوکدی
میں منگتی توں لج پال وے
تک میرا مندڑا حال وے
لج رکھ لے میری ہُوک دی
پٹناں تے واجاں ماریاں
ہُن اکھیاں رو رو ہاریاں
پھِردی، کُرلاندی ، کُوکدی
کوئی گل کر پیار سلوک دی

○

اکھیاں دے آکھے لگ بیبا!
ناں ہور بھخا ایہہ اگ بیبا!

من ساڑیا ہجر دے چُلّھے وِچ
ساہ کاہڑیا ہجر دے چُلّھے وِچ
لُوں لُوں چوں بولے جگ بیبا!
ناں ہور بھخا ایہہ اگ بیبا!

پھِر ناں آں وانگ سودائیاں دے
چُک بھار اپنی سچیائیاں دے
بُلھاں چوں وَگدی جھگ بیبا
ناں ہور بھخا ایہہ اگ بیبا!

سانوں ازلوں سِک تیری اے
جِند ہِک ساڈی، ہِک تیری اے
تِرے ناں لائی رَگ رَگ بیبا
ناں ہور بھخا ایہہ اگ بیبا!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

شام پئی بن شام

گاؤں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

میں تھکی راہواں ویکھ کے نئیں آیا رانجھا
میں کلیاں دِل تے جر لیا، دُکھ جیہڑا سانجھا
اوہ تھاں تھاں نظریں آؤندا جس گلیوں لنگھاں
بُجھ گئیاں ونگاں

○

ناں اگ نوں پکھیاں جھول کُڑے

زخماں دے بھانبڑ بَل پوسن
ساہواں وچ سو سو وَل پوسن
بیٹھی رہ ساڈے کول کُڑے
ناں اگ نوں پکھیاں جھول کُڑے!

کوئی دل نوں ٹُکدا جاندا اے
ہُن پینڈا مُکدا جاندا اے
ایویں ناں جندڑی گھول کُڑے
ناں اگ نوں پکھیاں جھول کُڑے!

کجھ کہئے تے کجھ سُنیئے نی
درداں دی چادر بُنیے نی
کیوں چُپ ایں ، کجھ تے بول کُڑے
ناں اگ نوں پکھیاں جھول کُڑے!

ایہہ دنیا عقلاں والیاں دی
اِس نال ٹرن دا فیدہ کی
جگ چاتر تُوں انبھول کُڑے
ناں اگ نوں پکھیاں جھول کُڑے!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

آ! سرہیوں پھُٹّی

دھرتی چوں اُٹھیاں گندلاں تے بُمبل نکلے ساگ دے
سِر چُکیا کنک دے بوٹیاں پھُل کِھڑ پئے سوہنے راگ دے
کد مِلسی چھُٹی

آ! سرہیوں پھُٹّی

میں منتاں منیاں تیریاں قبراں تے دیوے بال کے
میں اوکھا ویلا کٹیا ہسدی رہی جِندڑی گال کے
میں دنیا سُٹّی

آ! سرہیوں پھُٹّی

ایہہ اَنھیاں راتاں کھا گئیاں چنگیاڑے میری اَکھ دے
میں ککھّوں ہولی ہو گئی تے ہنجو رولے لکھ دے
ہر تھانویں لُٹّی

آ! سرہیوں پھُٹّی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

ہِجراں دا بھخدا تندور پئی سیکدی

راہ پئی ویکھدی

بھیڑی بھنڈی اگ نے سر ریر بھن چھوڑیا

مِٹّی چ وچھوڑیاں نیں دِل گُنھ چھوڑیا

اڑیا وے مر جانی چنڈی ہوئی لیکھ دی

راہ پئی ویکھدی

ہسدیاں پھلّاں کولوں پُچھاں تیرا حال وے

دِناں دے مہینے ہوئے ہِجراں دے سال وے

دِیوے پئی بالنی آں متھّا پئی ٹیکدی

راہ پئی ویکھدی

کوئی وی نئیں دیوے جیہڑا جھلّی نوں تسلّیاں

میرے چونہاں پاسے کندھاں سُولاں دیاں ولیاں

کوئی نہ دوا لبھّی کالجے دے چھیک دی

راہ پئی ویکھدی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

○

بند تروڑے اکھیاں نیں

سُرت ناں لِیڑے چیڑے دی
چنت ناں سُوئی بیڑے دی
چیتے روہڑے اکھیاں نیں
بند تروڑے اکھیاں نیں

سوہنا اکھیوں دُور ہویا
بَلدا تن تندور ہویا
پائے وچھوڑے اکھیاں نیں
بند تروڑے اکھیاں نیں

آساں دِل وِچ رہ گئیاں
دِل دیاں کندھاں ڈھہ گئیاں
ہنجو جوڑے اکھیاں نیں
بند تروڑے اکھیاں نیں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

○

رُت آئی چیت بہار دی
میں چُنّی رنگی
راتاں وِچ گُوڑھی نیندریں میں سُفنے تکّے
پریاں دے نال بہشت دے کجھ میوے چکھے
باگاں چوں لنگھی
میں چُنّی رنگی
لوکاں نے تیرے آوَن دا جد حال سُنایا
میں اپنا آپ سنواریا تے سُرمہ پایا
میں کیتی کنگھی
میں چُنّی رنگی

میں تینوں ورہے اُڈیکیا نئیں آساں گھٹیاں
ہنجواں دے دیوے بال کے سبھ راتاں کٹیاں
چند سُولی ٹنگی
میں چُنّی رنگی
میں حیلے کیتے عشق وچ ویلا نئیں لنگھیا
میں ترلے پا پا ، رب توں اِک تینوں منگیا
دنیا نئیں منگی
میں چُنّی رنگی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

بُجھ گئیاں ونگاں

وَنجھلی نے ماری واج میں پتناں نوں چلّی
مینوں پِنڈ دے لوکی آکھدے کلّی تے جھلّی
میں دِیوے بالاں عشق دے تے خیراں منگاں

بُجھ گئیاں ونگاں

وِنھ چھڈیا میرا کالجہ دکھ نال وِچھوڑے
کوئی موڑ لیاوے یار نوں، کوئی اوہنوں لوڑے
کد تائیں میں جِند جان نوں سُولی تے ٹنگاں

بُجھ گئیاں ونگاں

میں تھکّی راہواں ویکھ کے نئیں آیا رانجھا
میں کلیاں دِل تے جَر لیا، دُکھ جیہڑا سانجھا
اوہ تھاں تھاں نظریں آوندا جس گلیوں لنگھاں

بُجھ گئیاں ونگاں

○

کُجھ دِن رہ جا ساویے رُتّے!

اکھیاں نیں اَن دھوتیاں ہوئیاں
ہنجواں نال کھلوتیاں ہوئیاں
ڈُلھ نہ جاون تیرے اُتّے
کُجھ دِن رہ جا ساویے رُتّے!

مُہرے وانگوں جندڑی اپنی
مُڑ مُڑ ڈنگے روح نوں سپنی
لمّی تھیویں کالیے گُتّے
کُجھ دِن رہ جا ساویے رُتّے!

تُوں آئی تے رانجھن مِلیا
انھّ ہنیرے چانن مِلیا
بھونکن بھانویں کالے کُتّے
کُجھ دِن رہ جا ساویے رُتّے!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

آ ! پپّل تھلّے بہئے
کجھ سُنیے تے کجھ کہئے
کجھ درد ونڈائیے سکھیے !
آ! پانی جائیے سکھیے
اوہ آؤندیاں جھکدا ہوسی
لُک چھپ کے تکدا ہوسی
سُن، کجلا پائیے سکھیے !
آ! پانی جائیے سکھیے

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

مَن کھا گیا عشق دا ساڑا
لُوں لُوں چوں نکلے ہاڑا
رویئے، کُرلایئے سکھیے!
آ! پانی جایئے سکھیے

اکھیاں وِچ ہنجو لے کے
بے وسیاں دے وَس پے کے
کیہہ حال سنایئے سکھیے!
آ! پانی جایئے سکھیے

○

وِچ کنڈیاں دے چیڑا میرا اَڑیا

اَڑیا وے چن چڑھیا!

گل گل اُتّے ایویں ہس پینی آں

جدوں سکھیاں چ ناں تیرا لینی آں

خورے کِسں نے گواچا دِل پھڑیا

اَڑیا وے چن چڑھیا!

تیری چِٹھی وچ آوّن دی تریک سی

میری اکھیاں چ جاگدی اُڈیک سی

میں تاریاں چ ناں تیرا پڑھیا

اَڑیا وے چن چڑھیا!

تیرا چیتا جدوں آیا رو پئی آں

لوکی آکھدے نیں جھلّی ہو گئی آں

ہتھ مہندی والا کولیاں چ سڑیا

اَڑیا وے چن چڑھیا!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

○

مہندی رنگ کڈھیا

پیّاں کُڑیاں مہندی گاوَن سکھی دی شادی تے
رَل مِل کے گِدّھا پاوَن سکھی دی شادی تے
نی چانن کر چھڈیا
مہندی رنگ کڈھیا

ہر پاسے کِھلری مہندی دی سوہنی خوشبو
من موہنے مُکھڑے وچوں پھُٹے پیار دی لو
توں چھیتی آ نڈھیا
مہندی رنگ کڈھیا

دِن گِن گِن راہواں تکّاں ویلا لنگھدا ناں
دِل لا کے مینوں پیار دی سُولی ٹنگدا ناں
وِچھوڑے دِل وڈھیا
مہندی رنگ کڈھیا

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

ہجر دا موہرا پیتا

ساہ دے دانے کُٹّے دِل دے ٹانکے ٹُٹّے

ایہہ پھٹ اوکھا سیتا

ہجر دا موہرا پیتا

ماہی دُور دُراڈے پینڈے اوکھے ڈاہڈے

بیلا چُپ چُپیتا

ہجر دا موہرا پیتا

کیوں نال اُس دے لائی جس ناں توڑ نبھائی

دل نیں ایہہ کیہہ کیتا!

ہجر دا موہرا پیتا

جس ہتھ ویلا آیا جے اُس ناں کجھ پایا

تابِشؔ اوہ بے نیتا

ہجر دا موہرا پیتا

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

○

سُفنا اکھیاں کھولے

کاگ بنیرے آیا سجّن ڈیرے آیا

لُوں لُوں ماہیا بولے

سُفنا اکھیاں کھولے

ساڑے دُھپ ہجر دی چھاں وی چھاں نئیں کردی

سوکا جِند پھرولے

سُفنا اکھیاں کھولے

نوّیاں پینگھاں پانواں جان تندوریں لانواں

اگلا پھَٹ تے مولے

سُفنا اکھیاں کھولے

یارتوں واری جانواں مَن اوہدا پرچانواں

ہر ساہ پکھیاں جھولے

سُفنا اکھیاں کھولے

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

اوہدی چال جیویں جنگلاں چ مور نی
نئیں جگ وچ اوہدے جیہا ہور نی
تے سدھراں دی سیج سَج گئی
سکھیے نی! ونگ بھَج گئی
تک اکھیاں چوں نینداں وی لے گیا
اسیں مِلے تے وچھوڑا گل پے گیا
تے اکھیاں نوں دُھپ کَج گئی
سکھیے نی! ونگ بھَج گئی
میرے نیناں وچوں وگدی اے رَت نی
لارے لا کے اوہ مُڑیا نہ وَت نی
راہواں تک تک میں رَج گئی
سکھیے نی! ونگ بھَج گئی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

○

میں آہلنا چھڈ کے ٹُر جانا وے بابلا!

میں اُڈن ہار کبوتری، نئیں آوَنا
چھڈ چلّی تیرا ویہڑا من بھاوَنا
میں ایتھوں جا کے کُھر جانا وے بابلا
میں آہلنا چھڈ کے ٹُر جانا وے بابلا!

کوئی لِکھیا بدلے کس طراں تقدیر دا
یاد آوَندا مینوں مُکھڑا سوہنے وِیر دا
میں تیرے باہجوں بھُر جانا وے بابلا!
میں آہلنا چھڈ کے ٹُر جانا وے بابلا!

دِن بھیڑے آئے سوکا لگیا باگ نوں
رَب لِکھیا کنڈے نال دھیّاں دے بھاگ نوں
دِل پتّر نے چُر مُر جانا وے بابلا!
میں آہلنا چھڈ کے ٹُر جانا وے بابلا!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

○

اوہ پورے چن دی رات سی
سبھ پکھنو سُتّے ہوئے سن
کجھ تارے نویں نروئے سن
میں ساں تے اوہدی ذات سی
اوہ پورے چن دی رات سی
اِک متھّا لِشکاں ماردا
اِک دِل خشبو کھلیاردا
اِک پھُلّاں بھری پرات سی
اوہ پورے چن دی رات سی
میں سُفنے اندر رُل گیا
دِل جھلّا ایویں بھُل گیا
اوہ نئیں سی، اوہدی جھات سی
اوہ پورے چن دی رات سی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

○

تارے گِن گِن تھکیاں اکھیاں
رہیاں نئیں ہُن اکھیاں، اکھیاں
جند سُولی تے ٹنگی
اَج وی رات نہ لنگھی
سَل گئے تِیر کلیجہ، کُھب کے
چوئے رَتے رَتے تبکے
مِٹّی اے لہو رنگی
اَج وی رات نہ لنگھی
خورے سوہنا کِتھّے ہوسی
کد تائیں راہ تکنی پوسی
لنگھ گئی مندی چنگی
اَج وی رات نہ لنگھی

شام پئی بن شام

بولیاں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

میرا لُوں لُوں وچھوڑیاں نیں وِنھیا
نی آکے تروپے مار دے

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

میرے اکھراں چوں سیک تیرا آؤندا
تندور نوں تپان والیے

○

اساں مٹی دیاں مورتاں بنا کے
سُفنے چ ساہ پھُوکیا

○

کوئی دل والی گل تینوں آکھنی
تے وڈے ویلے مِل گُڑیے!

○

تیری ٹُک وچوں وگدا پانی
تے چانی نوں پُن گُڑیے

○

اجے کاں نئیں بنیرے اُتے بولیا
تے سانوں تیری یاد آگئی

○

میرے تن من بھانبڑ بلیا
تے سُفنے چ اَگ لگ گئی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

کھلی پتناں تے ماہی نوں اُڈیکاں

تے چودھویں دا چن چڑھیا

○

پانی منگیا نہ گبھرو جواناں

نی گُت تیری سپ ورگی

○

میرا لُوں لُوں وچھوڑیاں نے وِنہیا

نی آکے تروپے مار دے

○

گوری دل نوں پوچا لایا

تے مہندی والے ہتھ سُک گئے

○

مچ پیار دا نہ بُجھ کے وی بُجھیا

تے ہولی ہولی دُھوں دُھخدا

○

کوئی بھُل کے وی مُکھ تیرا ویکھے

تے ساڑا میرا دِل ساڑدا

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

تیرے آوَن دی اُڈیک نئیں مُکدی
تے سرہیوں نوں پھُل پے گئے

○

آ! کھولیے دِلاں دے جندرے
چاواں نوں جنگال پے گیا

○

جدوں چکھیا اے بُلھیاں دا رس نی
انگوراں دے سواد بھُل گئے

○

سُن پتناں تے ونجھلی دی کُوک نی
نمانیاں دے دِل ہِل گئے

○

تیرے ہاسیاں نے سانوں پَٹ چھڈیا
نی غیراں وچ بہن والیے

○

تیری اکھیاں چ جھاتیاں پا کے
نی سُرمے دی گل مُک گئی

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

گل کردی دے دَند اِنج لِشکے

تے بجلی دی اَکھ سڑ گئی

○

کِتے اکھیاں نہ تھک جان ساڈیاں

تے ہولی ہولی ٹُر کُرڑیے

○

گھڑا چُکدی دا لک کوئی ویکھے

تے سپنی نوں وَل پے گیا

○

راہواں تک تک اکھیاں وی تھکیاں

نی پانیاں نوں جان والیے!

○

کدیں رَج کے تیرے وَل ویکھاں

نی اَکھیاں چ رہن والیے!

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

رَب راکھا!

نظماں، کافیاں، بولیاں چھیکڑ
بابل گھر توں وِدیا ہویاں
جھلیاں، کلیاں، لہو تے پلیاں
سینے لگ کے ٹُک ٹُک رویاں
رَب کرے جے سوہرے جا کے
ہسّن کھیڈن جیون جویاں

شام صباحیں مِٹّی پھکّی
طعنہ مہنا دِل تے جریا
دِل دے اندروں رَت ڈُلھی تے
آساں والا ٹھُوٹھا بھریا
ٹوماں، لٹاں، لِیڑے، لٹّے
داج بنایا جو کجھ سریا

اَج ایہہ نظماں، کافیاں ، بولیاں
لوکاں سنگ ویاہیاں گئیاں
میرے ہتھوں اِنج ایہہ اُڈیاں
جیویں چڑیاں آئیاں گئیاں
کملے مَن وِچ ٹھڈ پوے گی
جے ایہہ نِت سراہیاں گئیاں

ہُن ایہناں دا جینا مرناں
کویاں تے اوتاراں نال اے
ساہ لیندے اکھراں وِچ رجھّے
جانوآں تے پڑھیاراں نال اے
جتھّے سُکھّی وسن، من دا
ناتا اوہناں گھاراں نال اے

ٹوریاں گاوَناں نال ایہہ ڈولیاں
ایہہ نظماں، ایہہ کافیاں، بولیاں

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، چکوال
www.darulkamal.com

تابش نظماں چڑیاں جوڑ کے کہیا وسایائی رکھ
شام پئی بن شام ناں پڑ وہ سوہناں رکھیائی مکھ

(اختر امام رضوی)

"شام پئی بن شام" نیاں کافیاں، بولیاں تے گالیں سنیاں، ہیراں تے جگنیاں نمیں ولاں چوں نکلیاں ہویاں کل کل کرنیاں واژاں تے ڈل ڈل کرنے اتھرو ان۔ ساون بھادرا وے بھانویں پوہ ماگھ، ایہہ شاعری کدے وی نمی تے پرانی نمیں ہوئی۔

(اختر عثمان)

۔۔۔ تابش کمال ہوراں نوں ایہہ لوک ادبی روایت ورثے وچ ملی اے۔ درویش صفت صوفی منش اتے اُچے سچے لکھاری باغ حسین کمال ہوراں دے روشن چراغ دی لواں وںڈدی ایس لاٹ کول بصیرت تے بصارت دا چانن ماںگواں نمیں سگوں اپنا تے موروثی اے۔

(غلام مصطفی بسمل)

جانے کیوں تابش کمال کو دیکھ کر مجھے میاں محمد بخشؒ یاد آگئے۔ میرے ذہن میں میاں صاحبؒ کا جو تصور موجود ہے وہ کافی حد تک تابش کمال سے ملتا جلتا ہے۔ میں جدید پنجاب کے اس درویش شاعر کے مجموعۂ کلام "شام پئی بن شام" کو اپنی تہذیب کا نمائندہ سمجھتا ہوں۔

(اشرف شریف)

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**
www.darulkamal.com

تابش کمال ہوراں دی شاعری وچ دھتی لہجے دی مٹھاس اے تے ایہہ شاعری پورے پنجاب دی نمائندگی کردی اے۔ ایس لہجے پاروں تابش کمال دیاں لکھتاں ہوروی لشک چاندیاں نیں تے ایس توں ودھ ایہہ کہ پنجابی زبان دیاں حداں ہوروی ودھ چاندیاں نیں۔

(احمد ندیم قاسمی)

ایڈے چنگے شعری مجموعے بارے چوکھا لکھنا اوسے طراں اے جس طراں کوئی چنگیاں شعراں آلی کتاب لے کے چنگے شعراں تے نشان لاندیاں لاندیاں اُس نوں نشان ای نشان بنا جاوے تے اس دے سوچ نوں داغ داغ کر جاوے۔

(شریف کنجاہی)

دارالکمال، کمال آباد، پنڈی روڈ، **چکوال**

www.darulkamal.com